

Chương 19

1/.Da-kêu người thầu thuế (Lc 19,1-10).

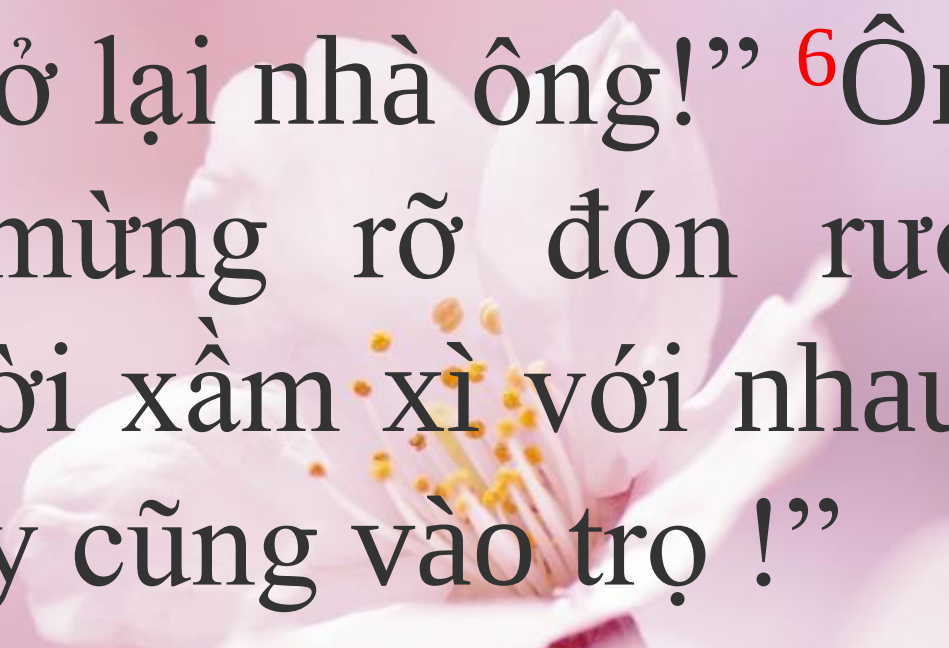
¹Sau khi vào Giê-ri-khô, Đức Giê-su đi ngang qua thành phố ấy. ²Ở đó có một người tên là Da-kêu ; ông đứng đầu những người thu thuế, và là người giàu có. ³Ông ta tìm cách để xem cho biết Đức Giê-su là ai, nhưng không được, vì dân chúng thì đông, mà ông ta lại lùn.

"Này ông Da-kêu, xuống mau đi,
vì hôm nay
TÔI PHẢI Ở LẠI NHÀ ÔNG!"

Lc 19,5b

⁴Ông liền chạy tới phía trước, leo lên một cây sung để xem Đức Giê-su, vì Người sắp đi qua đó. ⁵Khi Đức Giê-su tới chỗ ấy, thì Người nhìn lên và nói với ông : “Này ông Da-kêu, xuống mau đi, vì hôm nay tôi phải ở lại nhà ông!” ⁶Ông vội vàng tụt xuống, và mừng rỡ đón rước Người. ⁷Thấy vậy, mọi người xầm xì với nhau : “Nhà người tội lỗi mà ông ấy cũng vào trọ !”

⁸Ông Da-kêu đứng đó thưa với Chúa rằng :
“Thưa Ngài, đây phân nửa tài sản của tôi, tôi cho
người nghèo ; và nếu tôi đã chiếm đoạt của ai cái
gì, tôi xin đền gấp bốn .” ⁹Đức Giê-su mới nói
về ông ta rằng : “Hôm nay , ơn cứu độ đã đến
cho nhà này , bởi người này cũng là con cháu tổ
phụ Áp-ra-ham . ¹⁰Vì Con Người đến để tìm và
cứu những gì đã mất.”

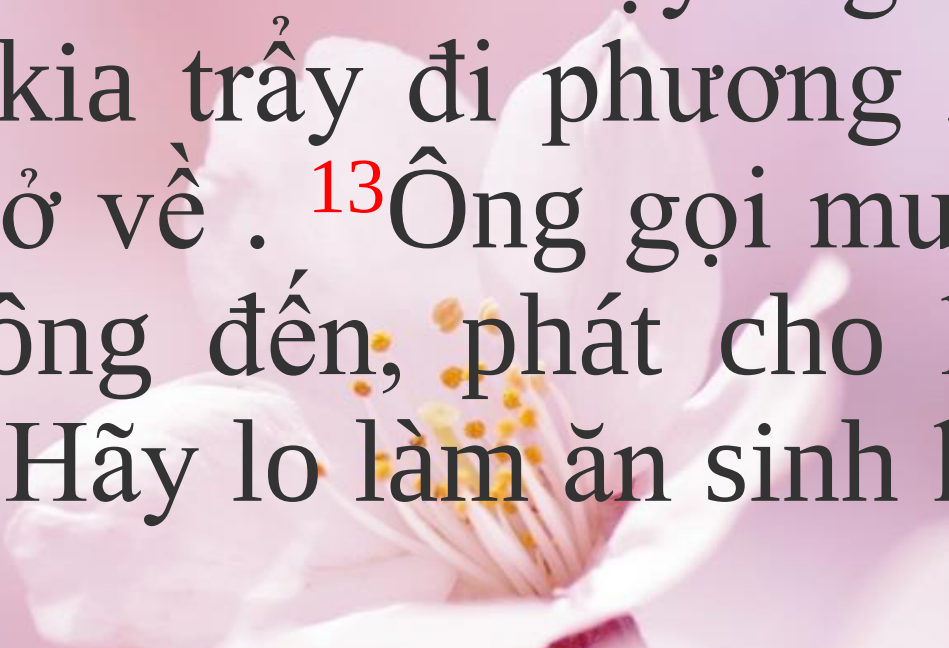

Ông không biết Rabbi Giê-su này nghĩ gì về ông, nên ông không dám công khai đến gặp Người, mà chỉ tìm cách để nhìn thấy từ xa. Đức Giê-su hiểu rõ tâm trạng của Da-kêu, Ngài đã gọi đích danh ông và tỏ cho ông biết Ngài muốn lưu lại ở nhà ông, điều này không chỉ khiến Da-kêu ngỡ ngàng mà cả những người đi theo cũng ngạc nhiên về cách ứng xử của Rabbi Giê-su này.

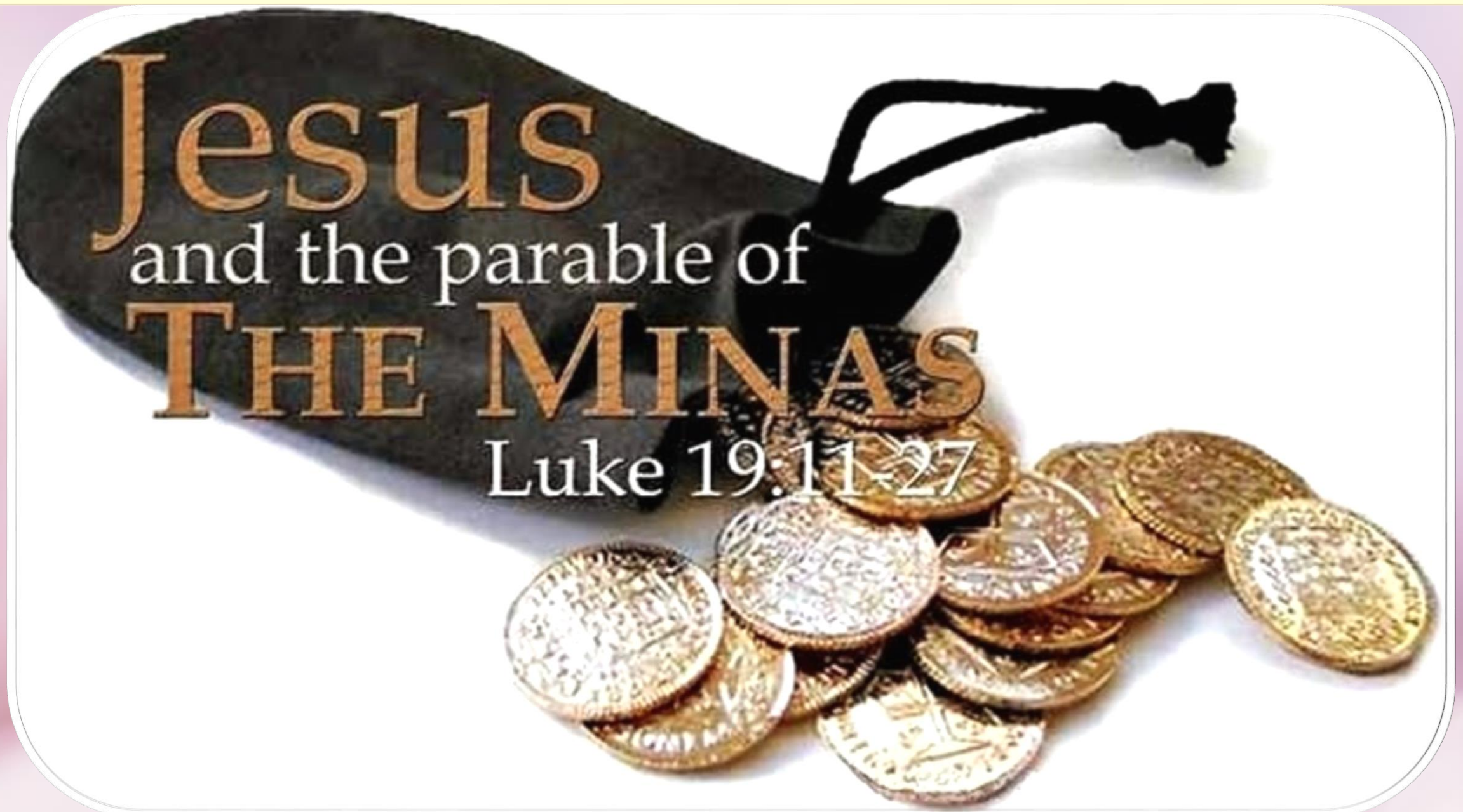
Qua câu chuyện này Lu-ca cho thấy Đức Giê-su luôn yêu thương hết mọi người, tôn trọng mọi người, Ngài không hề có thành kiến và cũng không muốn loại trừ bất cứ ai. Điều này cho thấy ơn cứu độ không phải chỉ dành riêng cho những người Do Thái, nhưng cho tất cả mọi người, mọi người đều đáng được ơn cứu độ và đáng được Thiên Chúa đoái thương cứu vớt.

2/.Dụ ngôn mười nén bạc (Lc 19,11-27).

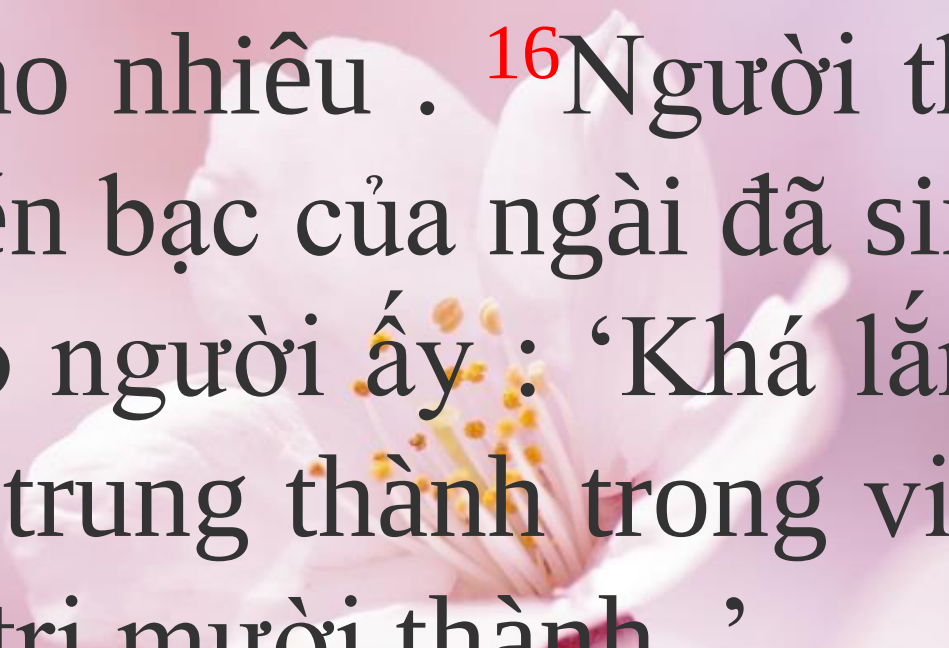
11Khi dân chúng đang nghe những điều ấy, thì Đức Giê-su lại kể thêm một dụ ngôn, vì Người đang ở gần Giê-ru-sa-lem và vì họ tưởng là Triều Đại Thiên Chúa sắp xuất hiện đến nơi rồi . **12**Vậy Người nói : “Có một người quý tộc kia đi phương xa lãnh nhận vương quyền , rồi trở về . **13**Ông gọi mười người trong các tôi tớ của ông đến, phát cho họ mười nén bạc và nói với họ : ‘Hãy lo làm ăn sinh lợi cho tới khi tôi đến.’”

2. Dụ ngôn nén bạc

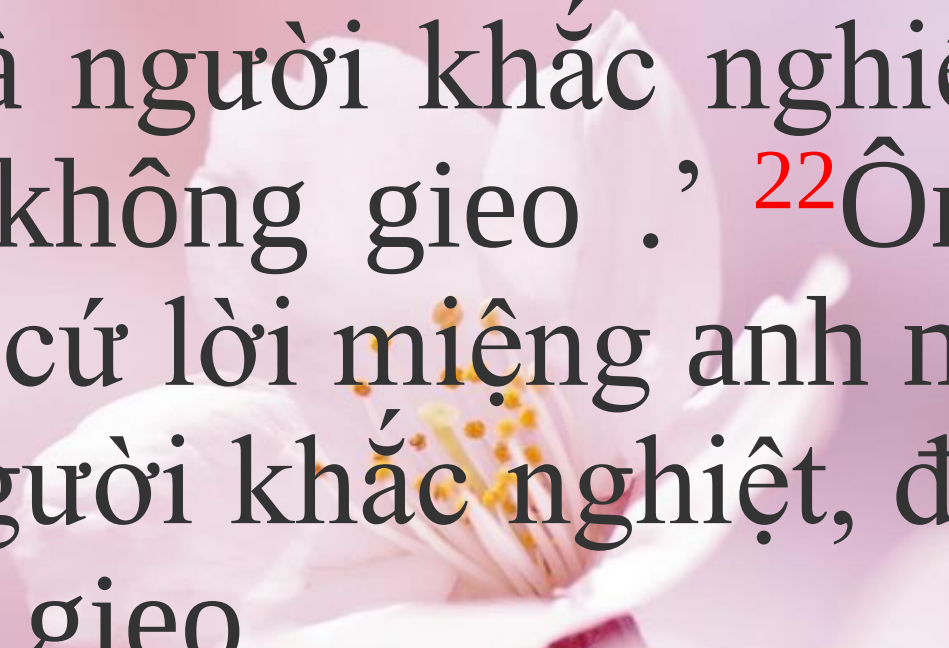
¹⁴Nhưng đồng bào ông ghét ông, nên họ cử một phái đoàn đến sau ông để nói rằng : ‘Chúng tôi không muốn ông này làm vua chúng tôi .’ ¹⁵“Sau khi lãnh nhận vương quyền, ông trở về. Bảy giờ ông truyền gọi những đầy tớ ông đã giao bạc cho, để xem mỗi người làm ăn sinh lợi được bao nhiêu . ¹⁶Người thứ nhất đến trình : ‘Thưa ngài , nén bạc của ngài đã sinh lợi được mười nén.’ ¹⁷Ông bảo người ấy : ‘Khá lắm, hỡi đầy tớ tài giỏi ! Vì anh đã trung thành trong việc rất nhỏ, thì hãy cầm quyền cai trị mười thành .’

*A parábola das
dez minas
(Lucas 19:12-17)*

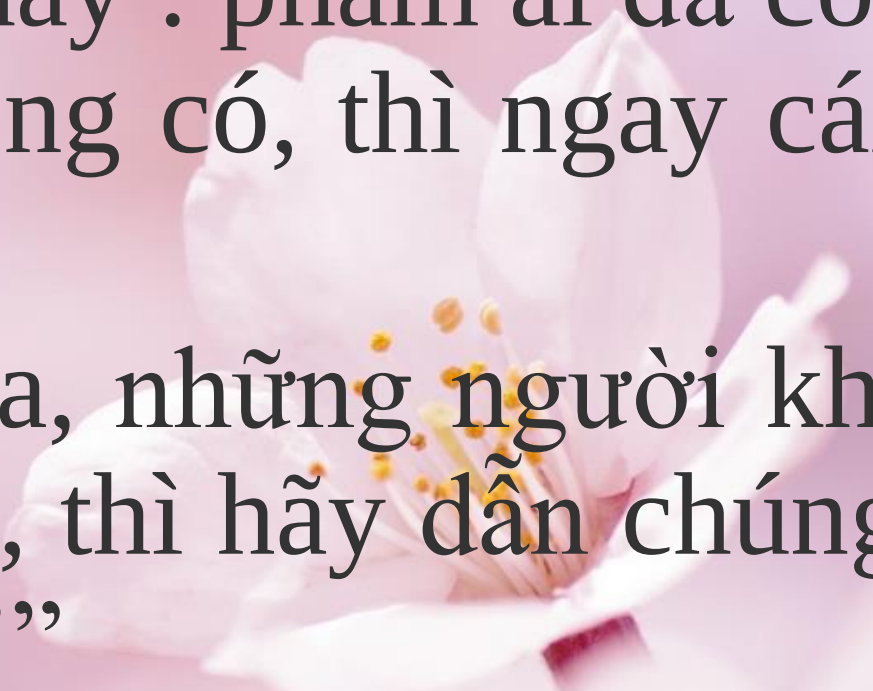
¹⁸Người thứ hai đến trình : ‘Thưa ngài, nén bạc của ngài đã làm lợi được năm nén.’ ¹⁹Ông cũng bảo người ấy : ‘Anh cũng vậy, anh hãy cai trị năm thành.’ ²⁰Rồi người thứ ba đến trình : ‘Thưa ngài, nén bạc của ngài đây, tôi đã bọc khăn giữ kỹ. ²¹Tôi sợ ngài, vì ngài là người khắc nghiệt, đòi cái không gửi, gặt cái không gieo .’ ²²Ông nói : ‘Hỡi đầy tớ tội tệ ! Tôi cứ lời miệng anh mà xử anh. Anh đã biết tôi là người khắc nghiệt, đòi cái không gửi, gặt cái không gieo.

²³Thế sao anh không gửi bạc của tôi vào ngân hàng ?
Có vậy, khi tôi đến, tôi mới rút ra được cả vốn lẫn lời
chứ !’ ²⁴Rồi ông bảo những người đứng đó : ‘Lấy lại
nén bạc nó giữ mà đưa cho người đã có mười
nén.’ ²⁵Họ thưa ông : ‘Thưa ngài, anh ấy có mười nén
rồi !’ ²⁶— ‘Tôi nói cho các anh hay : phàm ai đã có, thì
sẽ được cho thêm ; còn ai không có, thì ngay cái nó
đang có cũng sẽ bị lấy đi .

²⁷“Còn bọn thù địch của tôi kia, những người không
muốn tôi làm vua cai trị chúng, thì hãy dẫn chúng lại
đây và giết chết trước mặt tôi .””

Qua dụ ngôn này Lu-ca trình bày cách khác hơn so với dụ ngôn nén bạc của (Mt 25, 14-30), trong dụ ngôn này Lu-ca kể người chủ phát đều cho mỗi người một nén bạc (đồng đều như nhau) tuy nhiên có người sinh lợi được mười nén, người được năm nén. Tùy theo khả năng, chứ không đòi hỏi họ đạt được kết quả đồng đều như nhau. Và cũng tùy theo khả năng mà ông trao cho họ trách nhiệm với những mức độ khác nhau: người thì cai trị mười thành, người thì năm thành.

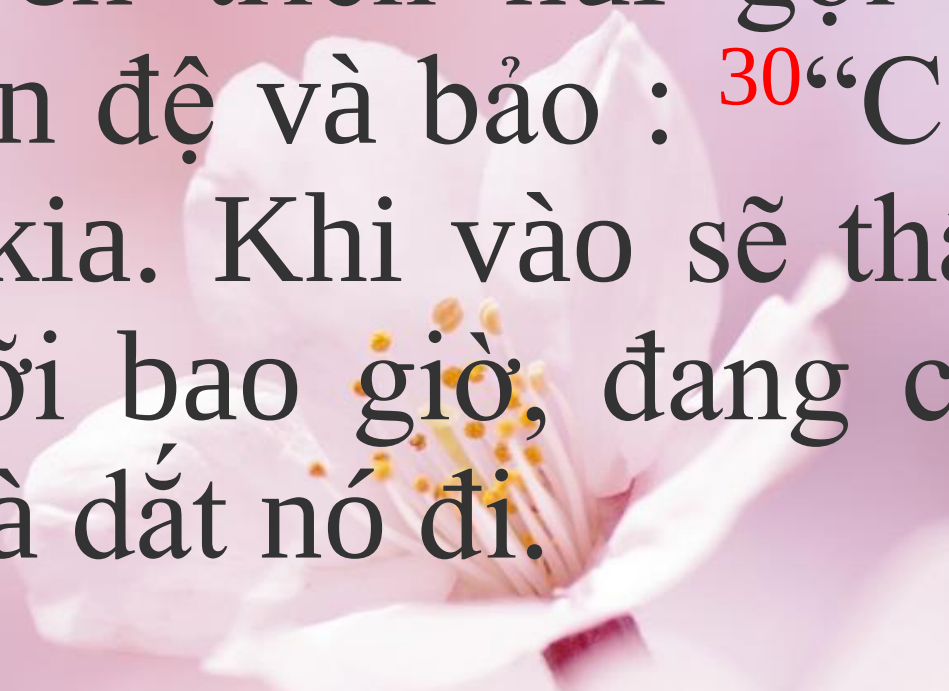
Khả năng nhiều thì trao trách nhiệm nhiều, khả năng ít hơn thì trao trách nhiệm ít hơn. Chỉ có hạng người thứ ba là không biết cách làm lợi cho chủ, nén bạc của chủ trao đã không sinh ích lợi gì và vì thế chủ cũng chẳng trao thêm trách nhiệm nào, vì biết rằng anh không có khả năng chu toàn. Ngay cả nén bạc trao cho anh cũng bị lấy đi.

Phần VI : Sứ Vụ Rao Giảng Tại GIÊ-RU-SA-LEM

3/. Vào Giê-ru-sa-lem (Lc 19,28-40).

28 Nói những lời ấy xong, Đức Giê-su đi đầu, tiến lên Giê-ru-sa-lem. **29** Khi đến gần làng Bết-pha-ghe và làng Bê-ta-ni-a , bên triền núi gọi là núi Ô-liu, Người sai hai môn đệ và bảo : **30** “Các anh đi vào làng trước mặt kia. Khi vào sẽ thấy một con lừa con chưa ai cỡi bao giờ, đang cột sẵn đó. Các anh cỡi dây ra và dắt nó đi.

3. Đức Giê-su vào Giê-ru-sa-lem với tư cách là Mê-si-a

³¹Nếu có ai hỏi : ‘Tại sao các anh cởi lừa người ta ra’, thì cứ nói : ‘Chúa có việc cần dùng !’ ³²Hai người được sai liền ra đi và thấy y như Người đã nói. ³³Các ông đang cởi dây lừa, thì những người chủ nói với các ông : ‘Tại sao các anh lại cởi lừa người ta ra ?’ ³⁴Hai ông đáp : ‘Chúa có việc cần dùng.’”

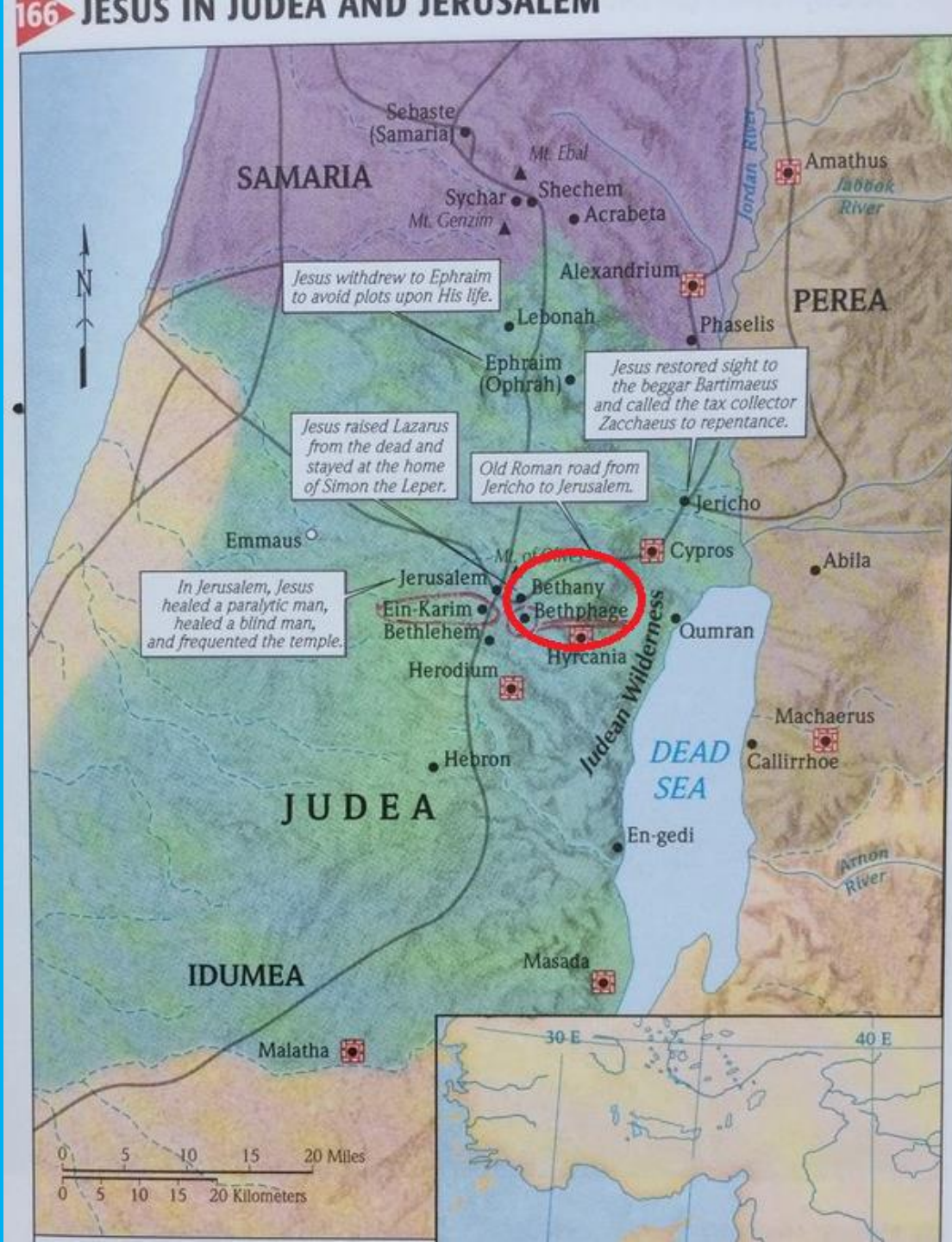

³⁵Các ông dắt lừa về cho Đức Giê-su, rồi lấy áo choàng của mình phủ trên lưng lừa, và giúp Người cỡi lên. ³⁶Người đi tới đâu, dân chúng cũng lấy áo choàng trải xuống mặt đường. ³⁷Khi Người đến gần chỗ dốc xuống núi Ô-liu, tất cả đoàn môn đệ vui mừng bắt đầu lớn tiếng ca tụng Thiên Chúa, vì các phép lạ họ đã được thấy. ³⁸Họ hô lên : *Chúc tụng Đức Vua, Đáng ngợi đến nhân danh Chúa ! Bình an trên cõi trời cao, vinh quang trên các tầng trời !*

❖ Làng Bết-pha-ghê ở đâu? (xem bản đồ 166/335).

Làng được nói tới trong c. 2 chính là **Bết-pha-ghê**. Xem ra Chúa Giê-su không đi qua chính làng này, nhưng chỉ tạt qua bên cạnh làng; nếu vậy thì Người chọn con đường gần, leo qua ngọn đồi, thay vì con đường vòng để đi nhưng dài hơn, băng qua Bết-pha-ghê.

- Người chủ đôi lừa phải là quen với Chúa Giê-su. Lời căn dặn chứng tỏ Chúa Giê-su biết trước và nắm vững mọi chuyện sắp xảy ra cho Người.

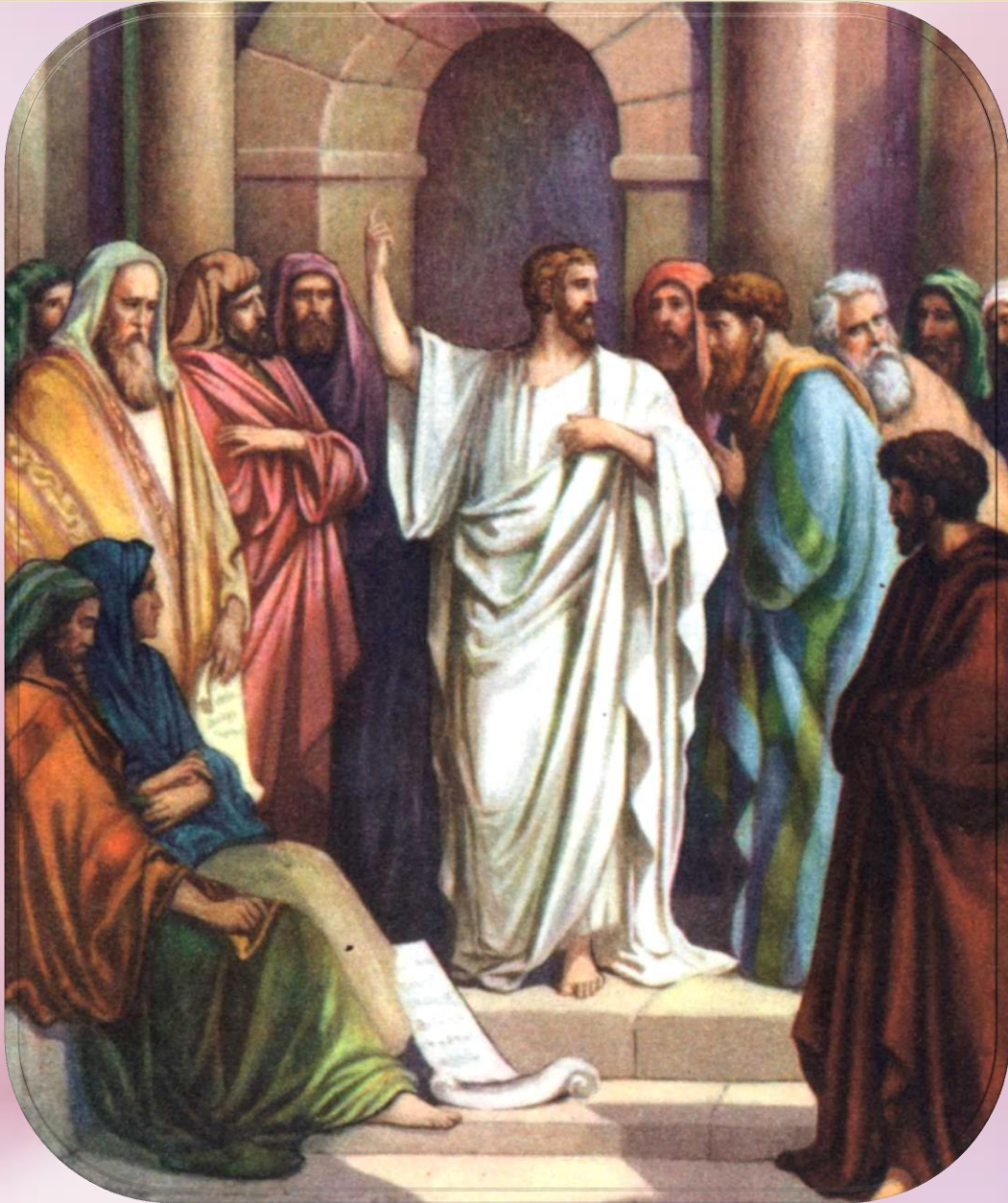

Đức Giê-su trước khi vào Giê-ru-sa-lem, Ngài đã dừng lại làng **Bết-pha-ghê** và Bê-ta-ni-a (*xem Bđ*), ở đây Ngài chuẩn bị cho việc tiến vào Giê-ru-sa-lem một cách long trọng với tư cách là một Đấng Mê-si-a khiêm tốn: Ngài cỡi lừa, chứ không cỡi ngựa như các vua chúa trần gian. Ngài đã được dân chúng hoan hô và long trọng vào thành Giê-ru-sa-lem.

³⁹Trong đám đông, có vài người thuộc nhóm Pha-ri-sêu nói với Đức Giê-su :
“Thưa Thầy, Thầy trách môn đệ Thầy đi chứ !” ⁴⁰Người đáp : “Tôi bảo các ông : họ mà làm thình, thì sỏi đá cũng sẽ kêu lên !”

Đức Giê-su tán thành việc các môn đệ hoan hô Người (Mt 21: 15-6)

rblesses.tumblr

Some of the Pharisees
in the crowd said to Jesus,
"Teacher, rebuke your disciples!"
"I tell you," he replied,
"if they keep quiet,
the stones
will cry out."

Luke 19: 39-40

4/. Thương tiếc thành Giê-ru-sa-lem (Lc 19,41-44).

⁴¹Khi đến gần Giê-ru-sa-lem và trông thấy thành, Đức Giê-su khóc thương ⁴²mà nói : “Phải chi ngày hôm nay người cũng nhận ra những gì đem lại bình an cho người ! Nhưng hiện giờ, điều ấy còn bị che khuất, mắt người không thấy được. ⁴³Thật vậy, sẽ tới những ngày quân thù đắp lũy chung quanh, bao vây và công hãm người tứ bề. ⁴⁴Chúng sẽ đê bẹp người và con cái đang ở giữa người, và sẽ không để hòn đá nào trên hòn đá nào, vì người đã không nhận biết thời giờ người được Thiên Chúa viếng thăm.”

" Đức Giêsu thương tiếc thành Giêrusalem "

(Lc. 19: 41 - 44)

4/. Đức Giê-su thương tiếc thành Giê-ru-sa-lem

Đoạn Tin Mừng này thánh Lu-ca cho thấy Đức Giê-su tiên báo về số phận bi đát sắp đến của Giê-ru-sa-lem và của cả dân It-ra-en, vì họ đã không nhận ra Ngài chính là Đấng Mê-si-a. Ở đây thánh Lu-ca muốn ám chỉ đến việc Giê-ru-sa-lem thất thủ và sẽ bị tàn phá bởi người Rô-ma vào năm 70 sCN.

5/. Thanh tẩy Đền Thờ (Lc 19,45-48).

⁴⁵Đức Giê-su vào Đền Thờ, Người bắt đầu đuổi những kẻ đang buôn bán **⁴⁶**và nói với họ :
“Đã có lời chép rằng : *Nhà Ta sẽ là nhà cầu nguyện* , thế mà các ngươi đã biến thành sào huyệt của bọn cướp !”

5/. Đức Giê-su đuổi những người đang buôn bán trong Đền Thờ

***Đức Giê-su đuổi những người đang mua bán trong Đền Thờ.**

a. Dịch vụ đổi tiền trong đền thờ Giê-ru-sa-lem thời ĐG.

- Đạo Do Thái thời đó cấm ngặt việc đưa các hình tượng vào đền thờ Giê-ru-sa-lem.

- Tiền của Rô-ma luôn in hình các hoàng đế, nên cấm không được dùng cho đền thờ.
- Muốn dâng cúng tiền cho đền thờ người ta phải đổi tiền của Rô-ma hay của bất cứ nước nào khác có hình tượng người ta sang tiền của người Do Thái.
- Dịch vụ này lúc đó rất thịnh hành tại đền thờ.

b. Dịch vụ bán các sinh vật làm hy tế
(chiên, bò, chim câu và chim gáy)

- Dịch vụ này rất xô bồ và bẩn thỉu.
- Dịch vụ này cũng rất thịnh hành thời Chúa GS.

Việc xua đuổi những người này của ĐG là chính đáng. *(xem Is 56,7; Gr 7,11)*

c. dịch vụ đổi tiền, việc buôn bán các con vật, tại đền thờ Giê-ru-sa-lem đã có từ lâu. Việc đổi tiền và mua bán này giúp cho khách hành hương, nhất là những người Do Thái sống ở nước ngoài về Giê-ru-sa-lem có sẵn tiền Do Thái cũng như tiền của đền thờ và các thứ sinh vật dùng làm lễ phẩm dâng cho Thiên Chúa.

Các tư tế thời đó cho phép người ta đổi tiền tại các hành lang trong sân của dân ngoại, một khu vực xa thánh điện nhất. Tuy nhiên việc cho phép này dễ làm có cho người ta lạm dụng. Rabbi Giê-su hành động mạnh mẽ như thế để **chống lại những lạm dụng** trên đây. Những lạm dụng này ở đâu cũng có và thời nào cũng có, và làm có cho những tệ nạn xã hội.

6/.Giảng dạy tại Đền Thờ (Lc 19,47-48).

⁴⁷Hằng ngày, Người giảng dạy trong Đền Thờ. Các thượng tế và kinh sư tìm cách giết Người, cả các thân hào trong dân cũng vậy. ⁴⁸Nhưng họ không biết phải làm sao, vì toàn dân say mê nghe Người .

7. Đức Giê-su giảng dạy tại Đền Thờ (Mc 11: 18)

Các thượng tế và các kinh sư rất khó chịu về việc làm của Đức Giê-su qua việc xua đuổi những người buôn bán ra khỏi đền thờ.

Các vị lãnh đạo này bàn nhau để tìm cách giết Đức Giê-su, nhưng họ không dám ra tay vì sợ dân chúng: vì họ say mê nghe người giảng dạy.

Tóm Kết Chương 19

- 1/. Da-kêu, người thầu thuế.
- 2/. Dụ ngôn 10 nén bạc.
- 3/. Vào thành Giê-ru-sa-lem.
- 4/. Thương tiếc thành Giê-ru-sa-lem.
- 5/. Thanh tẩy Đền Thờ.
- 6/. Giảng dạy trong Đền Thờ.

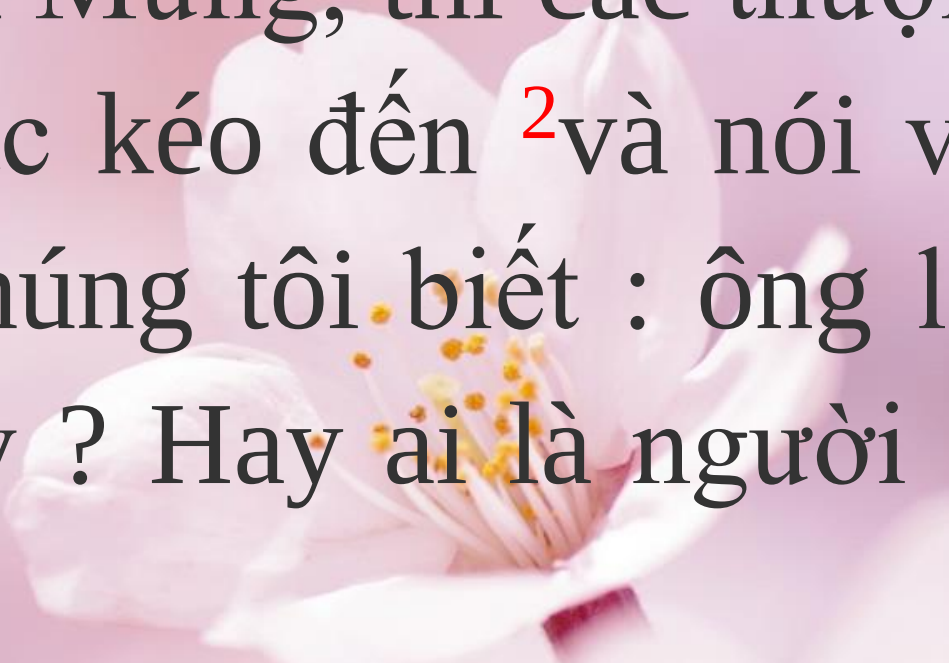
***“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)***

Hết Chương 19

Chương 20

1/.Câu hỏi về quyền của Đức Giê-su (Lc 20,1-8).

¹Một hôm , đang khi Đức Giê-su giảng dạy cho dân trong Đền Thờ và loan báo Tin Mừng, thì các thượng tế và kinh sư cùng các kỳ mục kéo đến ²và nói với Người rằng : “Xin ông cho chúng tôi biết : ông lấy quyền nào mà làm các điều ấy ? Hay ai là người đã cho ông quyền ấy ?”

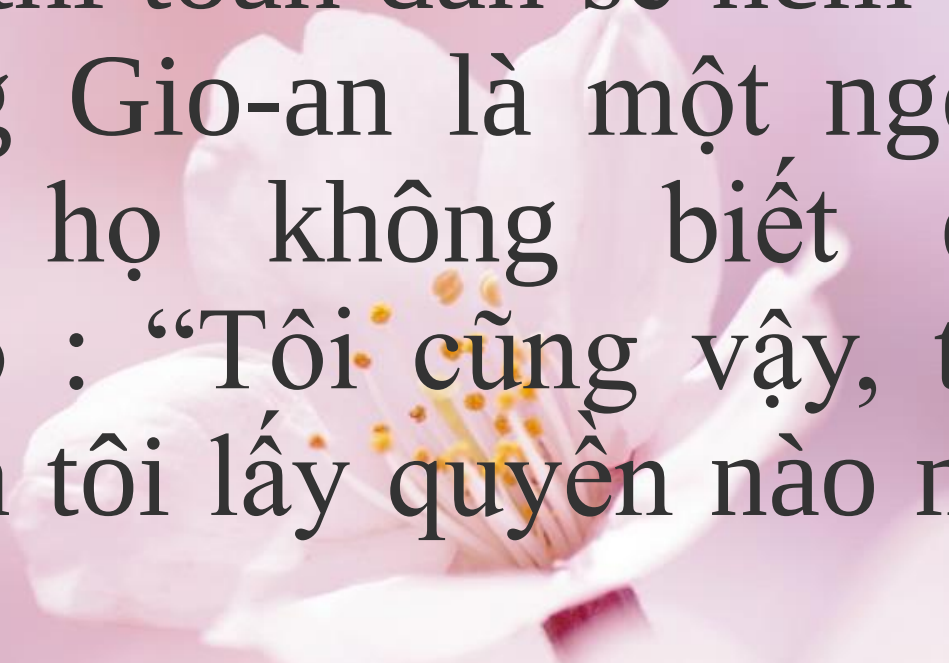
Những Cuộc Tranh Luận Giữa Đức Giê-su Với Các Thượng Tế, Kinh Sư, Và Kỳ Mục Do Thái Tại Giê-ru-sa-lem

1. Câu hỏi về quyền bính của Đức Giê-su (Mt 21: 23 -27; Mc 11: 27 -33)

Những người này có thể thắc mắc và hoang mang không biết ông Rabbi Giê-su này dựa trên quyền lực nào mà dám làm những việc kinh động như vậy.

³Đức Giê-su đáp : “Tôi cũng vậy, tôi hỏi các ông một điều, xin nói cho tôi biết : ⁴phép rửa của ông Gio-an là do Trời hay do người ta ?” ⁵Họ liền bàn tính với nhau : “Nếu mình nói : ‘Do Trời’, thì ông ấy sẽ vặn lại : ‘Thế sao các ông lại không tin ông ấy ?’ ⁶Còn nếu mình nói : ‘Do người ta’, thì toàn dân sẽ ném đá mình, vì họ xác tín rằng ông Gio-an là một ngôn sứ.” ⁷Họ mới trả lời là họ không biết do đâu. ⁸Đức Giê-su liền bảo họ : “Tôi cũng vậy, tôi cũng không nói cho các ông là tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy.”

“Tôi cũng vậy, tôi cũng không nói cho các ông là tôi lấy quyền nào mà làm các điều ấy.”

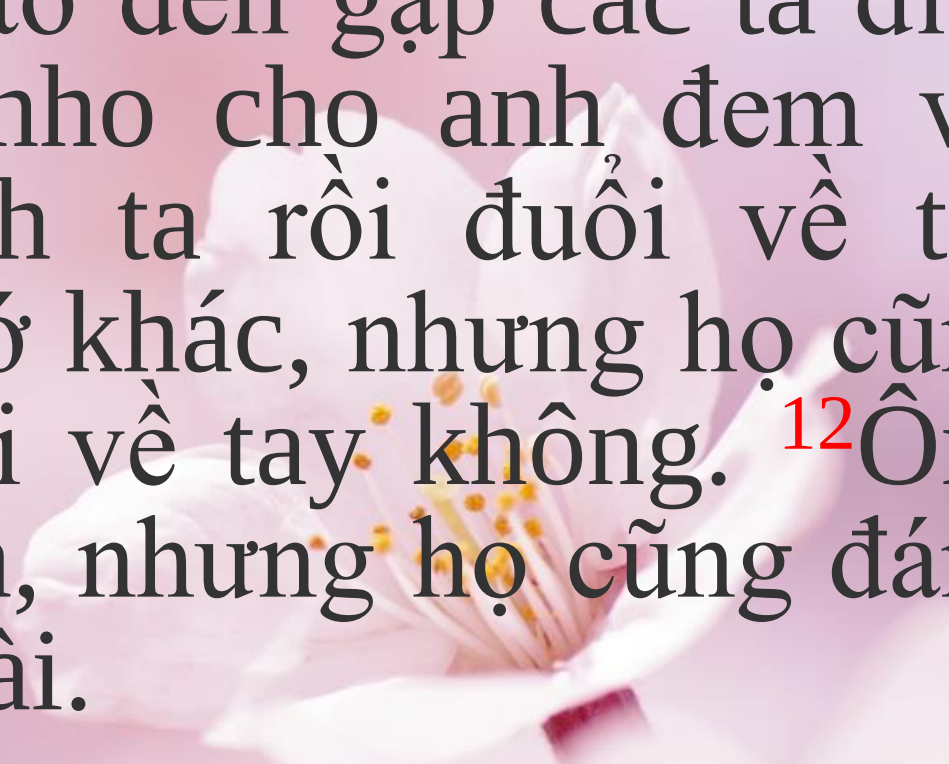

Họ mới tìm cách chất vấn Ngài. Đức Giê-su hiểu ý họ, Ngài không trực tiếp trả lời, mà chỉ nêu câu hỏi về phép rửa của Gio-an từ đâu mà tới. Họ không trả lời được và Đức Giê-su cũng không cho họ biết Ngài sử dụng quyền bính nào để làm các điều trên.

2/.Dụ ngôn những tá điền sát nhân (Lc 20,9-19).

⁹Rồi Đức Giê-su bắt đầu kể cho dân nghe dụ ngôn này : “Có người kia trồng được một vườn nho và cho tá điền canh tác, rồi vắng đi xa một thời gian khá lâu.

¹⁰“Đến mùa, ông sai một đầy tớ đến gặp các tá điền để chúng nộp hoa lợi vườn nho cho anh đem về. Nhưng bọn tá điền đánh anh ta rồi đuổi về tay không. ¹¹Ông lại sai một đầy tớ khác, nhưng họ cũng đánh anh ta, hạ nhục, rồi đuổi về tay không. ¹²Ông còn sai thêm một người thứ ba, nhưng họ cũng đánh trọng thương, rồi quăng ra ngoài.

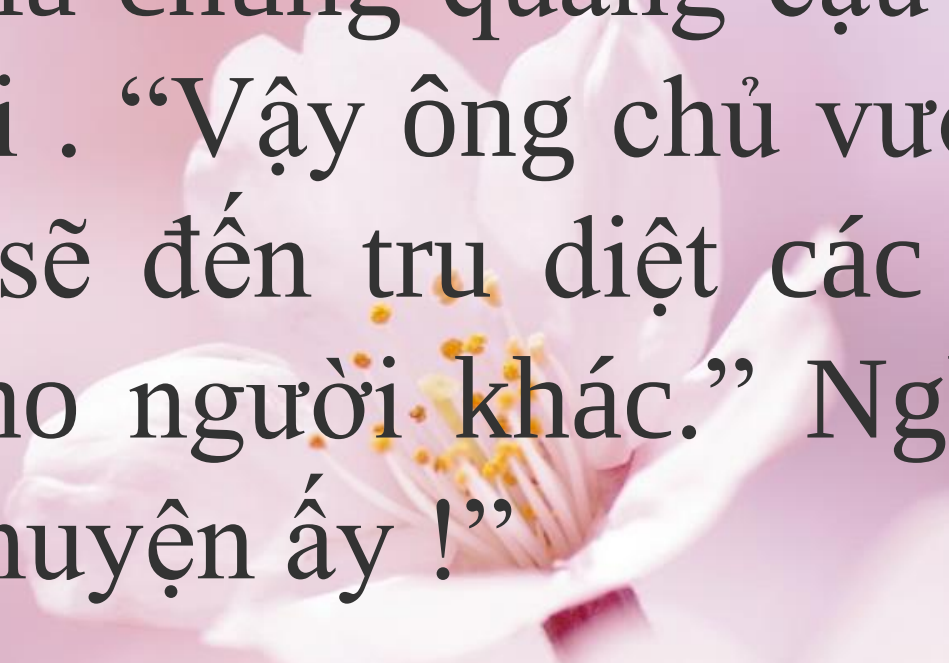

2/. Dụ ngôn những tá điền sát nhân (Mt 21: 33 -46; Mc 12: 1-12)

Đây là
một dụ
ngôn nên
cũng chỉ
là một câu
chuyện hư
cấu.

¹³ Ông chủ vườn nho mới nói : ‘Ta phải làm gì đây ? Ta sẽ phái người con yêu dấu của ta , biết đâu chúng sẽ nể con ta.’ ¹⁴ Nhưng vừa thấy cậu, bọn tá điền liền bàn nhau : ‘Đứa thừa tự đây rồi ! Ta giết quách nó đi, rồi gia tài sẽ về tay ta.’ ¹⁵ Thế là chúng quăng cậu ra bên ngoài vườn nho, rồi giết đi . “Vậy ông chủ vườn nho sẽ làm gì chúng ?” ¹⁶ Ông sẽ đến tru diệt các tá điền ấy, rồi giao vườn nho cho người khác.” Nghe vậy, họ nói : “Mong đừng có chuyện ấy !”

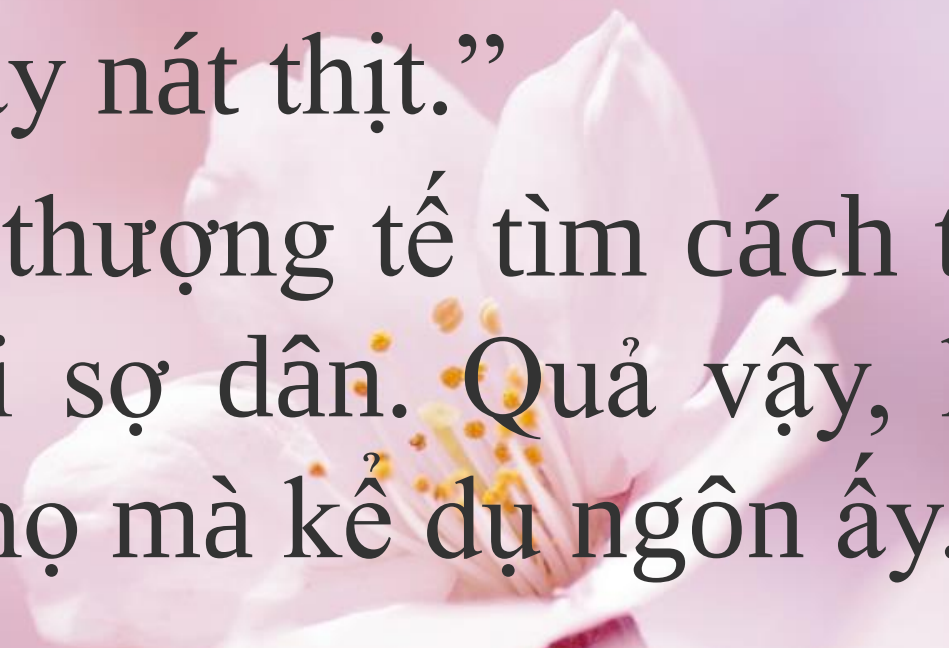

17 Nhưng Đức Giê-su đưa mắt nhìn họ và nói : “Vậy câu Kinh Thánh này có nghĩa gì : *Tảng đá thợ xây nhà loại bỏ, lại trở nên đá tảng góc tường ?*

18 “Phàm ai ngã xuống đá này, kẻ ấy sẽ tan xương ; đá này rơi trúng ai, sẽ làm người ấy nát thịt.”

19 Ngay giờ đó, các kinh sư và thượng tế tìm cách tra tay bắt Đức Giê-su, nhưng lại sợ dân. Quả vậy, họ thừa hiểu Người đã nhắm vào họ mà kể dụ ngôn ấy.

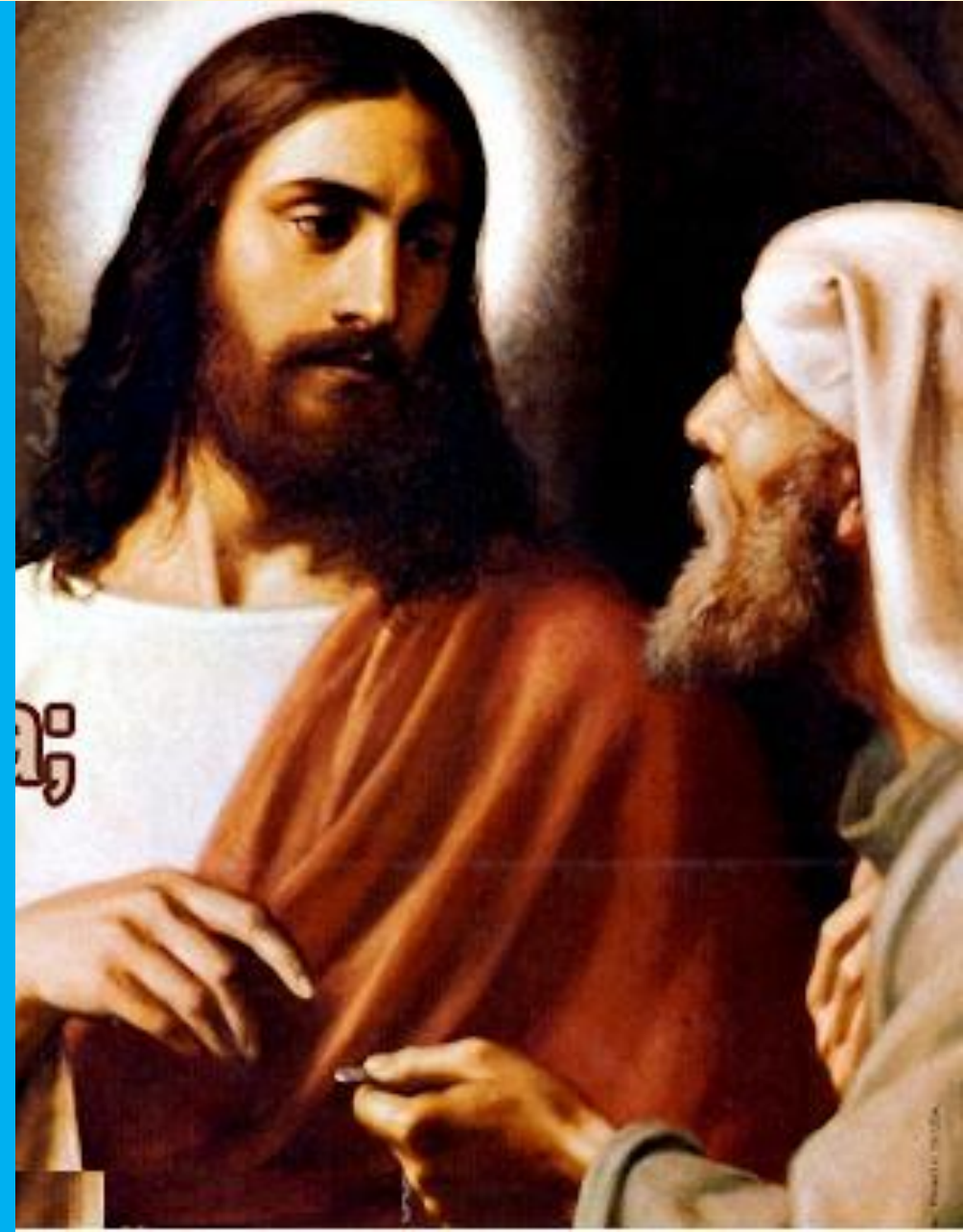
Tuy nhiên qua câu chuyện này, các kinh sư, các thượng tế hiểu rất rõ rằng Đức Giê-su muốn ám chỉ họ, nên họ tìm cách ra tay bắt Đức Giê-su nhưng lại sợ dân chúng, vì dân chúng tỏ ra rất có thiện cảm với Đức Giê-su.

3/. Nộp thuế cho Xê-da (Lc 20,20-26).

²⁰Họ rình rập và sai một số người giả bộ công chính đến dò la, mong bắt quả tang Đức Giê-su lờ lời, để nộp Người cho nhà chức trách có thẩm quyền là tổng trấn. ²¹Những người này hỏi Đức Giê-su rằng: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy nói và dạy một cách thẳng thắn, không thiên vị ai, nhưng theo sự thật mà dạy đường lối của Thiên Chúa. ²²Vậy, chúng tôi có được phép nộp thuế cho Xê-da hay không ?”

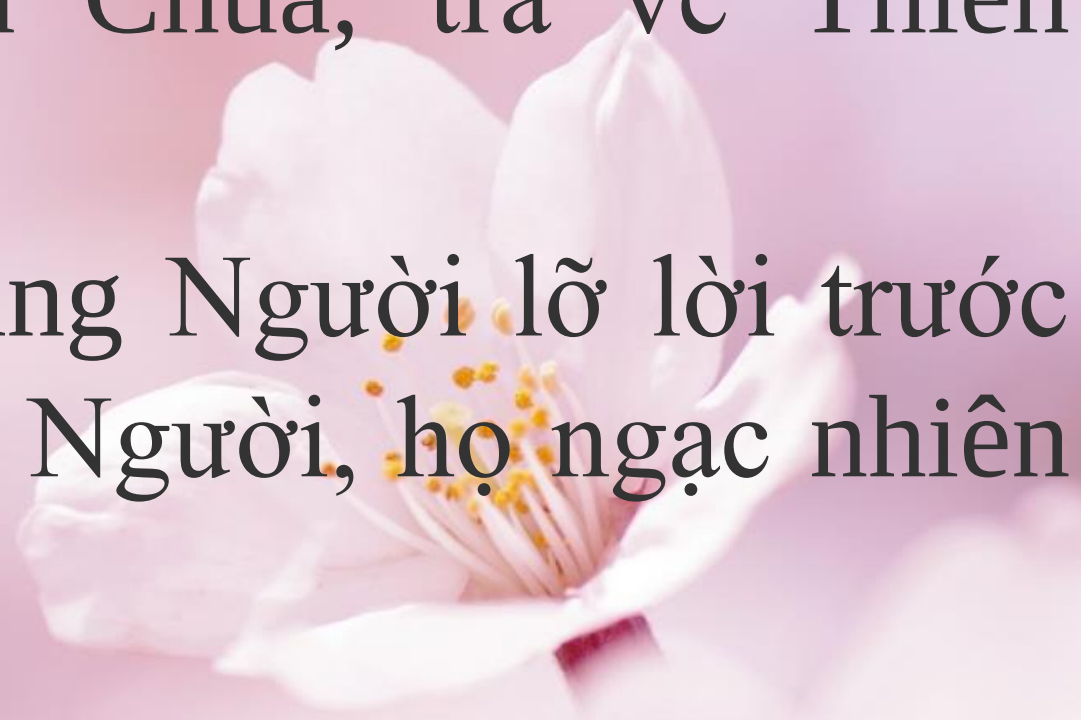
3. Nộp thuế cho Xê-da (Mt 22: 15 -22; Mc 12: 13 -17)

Để có thể có cơ để bắt Đức Giê-su, các luật sĩ, kinh sư và thượng tế luôn tìm mọi cách, mọi thủ đoạn để tố cáo và giao nộp Đức Giê-su cho tổng trấn Rô-ma. Họ đặt vấn đề về việc có nên nộp thuế cho xê-da hay không?

²³Nhưng Đức Giê-su thấu suốt lòng xảo trá của họ, nên Người nói: ²⁴“Cho tôi coi một quan tiền ! Quan tiền này mang hình và danh hiệu của ai đây ?” Họ đáp: “Của Xê-da.” ²⁵Người bảo họ : “Thế thì của Xê-da, trả về Xê-da; của Thiên Chúa, trả về Thiên Chúa.”

²⁶Họ không tài nào bắt quả tang Người lỡ lời trước mặt dân ; nghe câu trả lời của Người, họ ngạc nhiên và làm thinh luôn.

**Của Xê-da, trả về Xê-da ; của
Thiên Chúa, trả về Thiên Chúa.**

Họ nghĩ
rằng Đức
Giê-su
không
thể thoát
nổi cái
bẫy này,

Vì trả lời kiểu nào Đức Giê-su cũng sẽ bị chống đối thôi: Nếu Ngài bảo phải nộp thuế thì họ cho rằng Ngài là tên phản quốc, làm tay sai cho đế quốc Rô-ma. Nếu Ngài bảo không được nộp thuế Ngài sẽ bị tố cáo là xúi giục dân chúng nổi loạn chống vua Xê-da. Tuy nhiên câu trả lời của Đức Giê-su khiến họ ngỡ ngàng và hết sức lúng túng.

4/.Câu hỏi về kẻ chết sống lại (Lc 20,27-40).

²⁷Có mấy người thuộc nhóm Xa-đốc đến gặp Đức Giê-su. Nhóm này chủ trương không có sự sống lại. ²⁸Mấy người ấy hỏi Đức Giê-su : “Thưa Thầy, ông Mô-sê có viết cho chúng ta điều luật này : Nếu anh hay em của người nào chết đi, đã có vợ mà không có con, thì người ấy phải lấy nàng, để sinh con nối dòng cho anh hay em mình .

²⁹Vậy nhà kia có bảy anh em trai. Người anh cả lấy vợ, nhưng chưa có con thì đã chết. ³⁰Người thứ hai, ³¹rồi người thứ ba đã lấy người vợ goá ấy. Cứ như vậy, bảy anh em đều chết đi mà không để lại đứa con nào. ³²Cuối cùng, người đàn bà ấy cũng chết. ³³Vậy trong ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ là vợ ai, vì cả bảy đều đã lấy nàng làm vợ ?”

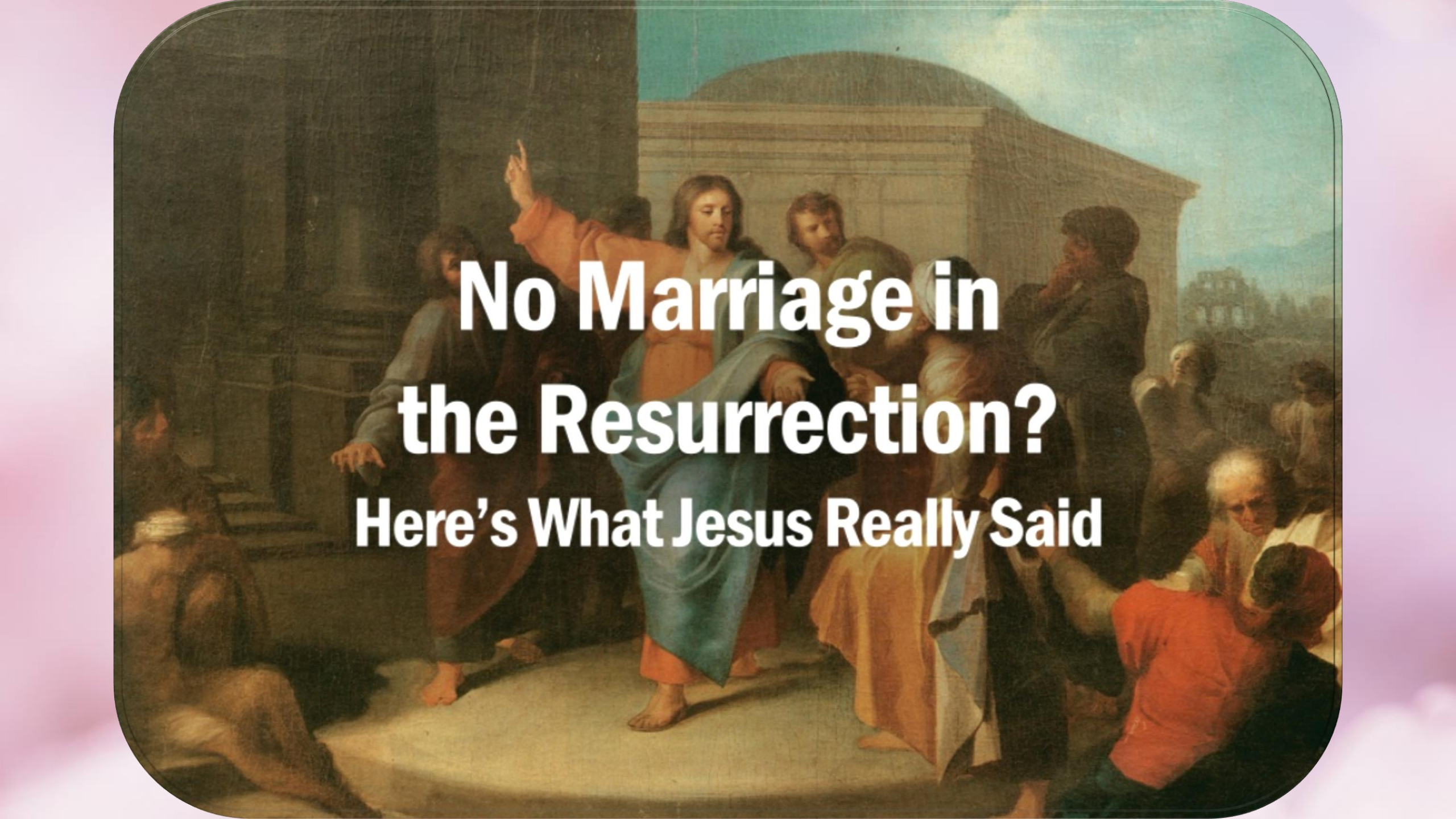
Kẻ chết sống lại

"Người không phải là Thiên Chúa kẻ chết, mà là Thiên Chúa kẻ sống". (Mc 12, 18-27)

³⁴Đức Giê-su đáp : “Con cái đời này cưới vợ lấy chồng, ³⁵chứ những ai được xét là đáng hưởng phúc đời sau và sống lại từ cõi chết , thì không cưới vợ cũng chẳng lấy chồng. ³⁶Quả thật, họ không thể chết nữa, vì được ngang hàng với các thiên thần . Họ là con cái Thiên Chúa, vì là con cái sự sống lại . ³⁷Còn về vấn đề kẻ chết trỗi dậy, thì chính ông Mô-sê cũng đã cho thấy trong đoạn văn nói về bụi gai,

A classical painting depicting the Resurrection. Jesus, with long brown hair and a beard, stands in the center, wearing a blue robe over an orange tunic. He points his right hand upwards. To his left, a man in a blue robe and red tunic stands with his hand on his chest. To the right, a woman in a yellow robe is being embraced by another person. In the foreground, a man in a red tunic is kneeling. The background shows a city with a large domed building and other structures under a blue sky. The text "No Marriage in the Resurrection? Here's What Jesus Really Said" is overlaid in white, bold, sans-serif font.

No Marriage in the Resurrection? Here's What Jesus Really Said

khi ông gọi Đức Chúa là *Thiên Chúa của tổ phụ Áp-ra-ham, Thiên Chúa của tổ phụ I-xa-ác, và Thiên Chúa của tổ phụ Gia-cóp* . ³⁸ Mà Người không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng là Thiên Chúa của kẻ sống , vì đối với Người, tất cả đều đang sống .”

³⁹ Bảy giờ có mấy người thuộc nhóm kinh sư lên tiếng nói : “Thưa Thầy, Thầy nói hay lắm .” ⁴⁰ Thế là, họ không dám chất vấn Người điều gì nữa .

4. Kẻ chết sống lại (Mt 22: 23 -33; Mc 12: 18 -27)

➤ **Câu trả lời ĐG cho nhóm Xa-đốc.**

❖ ĐG và những nhóm Do Thái thời đó: Có ba nhóm

a. Những người Pha-ri-sê-ô: Chống đế quốc Rô-ma và đương nhiên họ chống lại việc nộp thuế cho hoàng đế. Họ là những người tin có sự sống lại, tin có đời sau.

b.Những người thuộc phe Hê-rô-đê: Là nhóm chính trị, ủng hộ gia đình Hê-rô-đê (nhóm này thân với chính quyền Rô-ma) và có khuynh hướng theo văn hoá Hy Lạp (thờ hoàng đế) do đó xét về chính trị và tôn giáo, nhóm này hoàn toàn đối lập với nhóm Pha-ri-sê-ô. Tại sao họ lại liên kết với nhau ở đây? Không phải vì họ thân thiện với nhau, nhưng liên kết với nhau chỉ để làm hại ĐG mà thôi.

c.Những người thuộc nhóm Xa-đốc: nhóm này không tin vào sự sống lại, sự sống đời sau:

- Câu hỏi đầy hóc búa của nhóm Xa-đốc dựa vào sách đê nhị luật chương 25, 5.... Nói về luật thế huynh, họ dùng luật này để chống lại niềm tin về việc kẻ chết sống lại và thưởng phạt đời sau.

- Câu trả lời của ĐG: ĐG trả lời và khẳng định có sự sống lại dựa và sách *Xuất hành chương 3, 6*: “*Ta là Thiên Chúa của Ab-ra-ham, Thiên Chúa của Isaac và TC của Gia-cóp.*” do đó TC không phải là TC của kẻ chết, nhưng là TC của kẻ sống.

- Phản ứng của dân chúng vô cùng kinh ngạc trước lời dạy của ĐG.

Theo Tin Mừng Lu-ca, Đức Giê-su dạy cho những người thuộc nhóm Xa-đốc là những người không tin có sự sống lại rằng: sự sống lại là có thật. Tuy nhiên sự sống lại không có nghĩa là đang sống rồi chết, rồi lại sống lại, đang sống lại chết, cái chết này thuộc thế giới vật chất hữu hình, bị giới hạn trong không gian và thời gian (*Sự sống lại của La-za-rô, con trai bà goá thành Na-im...*).

Nhưng sự sống lại ở đời sau là một sự biến đổi: Biến đổi từ thể giới vật chất hữu hình hữu hạn, thuộc về không gian và thời gian, sang thể giới thiêng liêng vô hình và vĩnh cửu không còn thuộc không gian và thời gian. Với sự biến đổi này, người ta không còn chết nữa vì được ngang hàng với các Thiên thần, nên không còn cưới gả như con người trần gian nữa.

5/. Là Con và là Chúa của Đa-vít (Lc 20,41-44).

⁴¹Nhưng Người hỏi họ : “Sao người ta lại nói Đấng Ki-tô là Con vua Đa-vít ? ⁴²Vì chính vua Đa-vít đã nói trong sách Thánh vịnh : *Đức Chúa phán cùng Chúa Thượng tôi : Bên hữu Cha đây, Con lên ngự trị,* ⁴³*để rồi bao địch thù, Cha sẽ đặt làm bệ dưới chân Con .*

⁴⁴“Như vậy, vua Đa-vít gọi Đấng Ki-tô là Chúa Thượng ; thế thì làm sao Đấng Ki-tô lại là con vua ấy được ?”

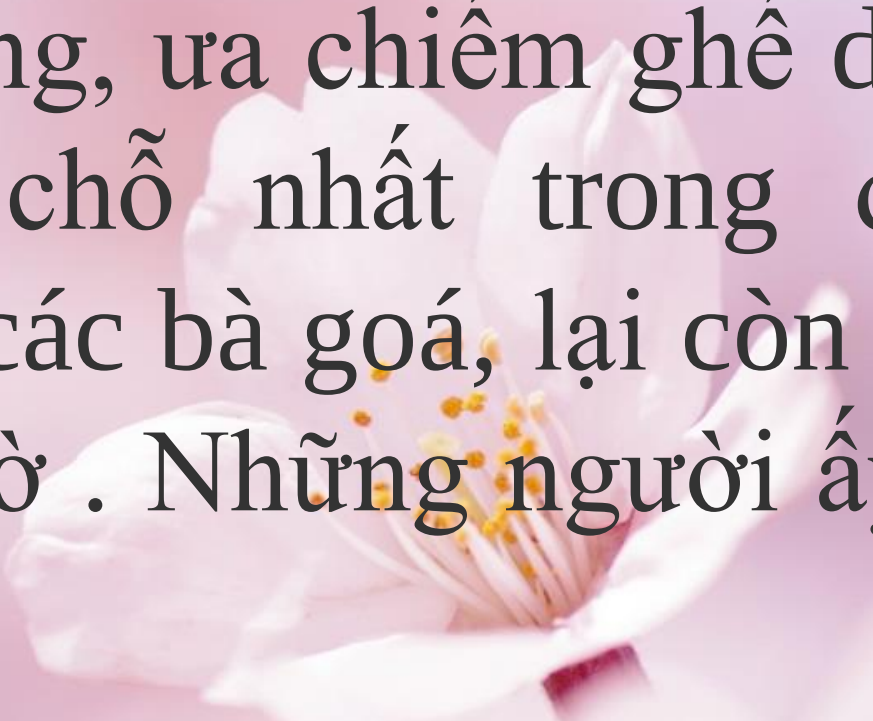
5. Đức Ki-tô là Con và cũng là Chúa của vua Đa-vít

Qua đoạn Tin Mừng này Đức Giê-su khẳng định Ngài vừa là con người thật mà cũng là một Vị Thiên Chúa thật. Là con người thật, Đức Giê-su là con cháu vua Đa-vít; nhưng xét về bản tính Thiên Chúa thì Ngài là Đấng hằng hữu và là Chúa của muôn người, là Chúa của Vua Đa-vít.

6/. Khiển trách các kinh sư đạo đức giả (Lc 20,45-47).

⁴⁵Toàn dân đang nghe, thì Người nói với các môn đệ: ⁴⁶“Anh em phải coi chừng những ông kinh sư ưa đạo quanh, xúng xính trong bộ áo thụng, thích được chào hỏi ở những nơi công cộng, ưa chiếm ghế danh dự trong hội đường, thích chỗ nhất trong đám tiệc. ⁴⁷Họ nuốt hết tài sản của các bà goá, lại còn làm bộ đọc kinh cầu nguyện lâu giờ . Những người ấy sẽ bị kết án nghiêm khắc hơn.”

6. Đức Giê-su khiển trách các kinh sư (Mt 23: 1-36; Mc 12: 38 -40)

Qua đoạn Tin Mừng này Đức Giê-su khiển trách các Kinh sư là những người tự cho mình là những bậc đáng kính trong dân, những con người đạo đức,

những kẻ thông thái là
thầy dạy của dân,
nhưng thực ra họ chỉ là
những con người tham
lam ham hố danh vọng
địa vị, họ chỉ là những
con người đạo đức giả.

Tóm Kết Chương 20

- 1/. Chất vấn về quyền của Đức Giê-su.**
- 2/. Dụ ngôn những tá điền gian ác.**
- 3/. Nộp thuế cho hoàng đế Sê-da.**
- 4/. Chất vấn về kẻ chết sống lại.**
- 5/. Câu hỏi của ĐG về con vua Đa-vít.**
- 6/. Khiển trách các kinh sư đạo đức giả.**

***“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.
(Tv 119,105)***

Hết Chương 20